

Yttersjö

RUNT

Nr 2
JUNI 1993

BJENSJÖNS FISKEVÅRDSOMRÅDE

en organisation på djupt vatten

I förra numret av Yttersjö runt (som delas ut runt Bjensjön) berättade jag om hur vi fiskerättsägare organiserat oss i ett Fiskevårdsområde. Därigenom kan vi upplåta fiske i hela sjön till alal som löser fiskekort.

Flera fina fiskar...

I styrelsen har vi länge funderat över om vi kunde tillföra sjön någon ny intressant fiskart. Vi hade emellertid flera stränga krav. Det skulle vara en präktig matfisk, den skulle vara trevlig att fiska, den skulle trivas och föröka sig snällt men måttligt (inga braxfasoner alltså!), kort sagt; vissa upp ett allmänt gemyttligt beteende för att på rätt sätt kunna smälta in bland den övriga befolkningen i och omkring Bjensjön. Valet föll så småningom på gös, som enligt all expertis (vilket inte vill säga lite), borde uppfylla även våra högt ställda förväntningar. Den finns i flera vatten i länet, bl a i Pengsjö. Där har den etablerat sig så väl att man sex år efter inplanteringen nu börjar få lekmogen fisk på 6-7 hg.

Smakar det så kostar det...

Nu visade det sig att en tjärlig mängd gös skulle kosta 60-70 000 och eftersom vi hade bottenkänning i kassan höll hela saken på att gå om intet. Vi luftade en gammal tanke (av mig) som gick ut på att vi skulle köpa fyra stora öringar och sätta ut en i varje vik för att stimulera sigintresset. Styrelsen besinnade sig dock och konstaterade att detta skulle ge ett alltför kortsiktigt resultat.

Det gäller att ha rätt sorts kassör

Utan föregående varning förklarade nu Sigvard Johansson att han skulle ställa upp med ett räntefritt lån på 30 000 i 15 månader för att ärendet skulle komma i hamn, eller kanske rättare sagt gösen i sjön.

Sedan styrelsen hämtat andan och då nu finansieringen var ordnad kunde vi alltså besluta att från Dylta Bruk AB inhandla 15 000 st ensomriga gösar (och gösor), till en kostnad av ca 62 000:-.

Här måste jag nämna att Sigvard

därefter sålt halva sitt hemma i Degersjö och dessutom och dessvärre även avgått som kassör. Han har emellertid ådragit sig vår tacksamhet för evärdliga tider och jag vill redan nu förutskicka att den första matstora gösen som fångas i Bjensjön, den ska Sigvard ha!!

Nu skulle alltså våra 15 000 nya ortsbor ha anlänt i oktober -92 men p g a att vintern bröt ut redan den 14 oktober försenas leveransen med ett år. Jägmästare Åkerhielm vid Dylta Bruk har nu en ny kull på gång som vi hoppas få släppa ut i Bjensjön i höst i stället.

"Var god sök statsbidrag för omkalkning"

Hemkommen från ett par veckors vintersemester fann jag ovanstående hälsning från Länsstyrelsens Naturvårdsenhet i brevhögen. Detta var första veckan i mars. Vattenprover från Bjensjön visade att det var precis rätt läge att utföra en omkalkning nu genast på vårisen. Bidragsansökan lämnades in i röda rapporten, men vis av tidigare erfarenheter förklarade jag att vi inte tänkte dra igång något nytt kalkningsprojekt utan att ha garantier för full kostnadstäckning. Statsbidrag utgår nämligen med högst 85 % och förra gången antydde man att Umeå kommun kunde förväntas bidra med resterande.

Efter två års förföljelse av kommunala organ har vi nu nyligen erhållit 5 000:- som bidrag till kalkningen -91. Vi har således själva fått stå för ca 15 000:- vilket utgör våra bruttointäkter av fiskekortförsäljningen udner tre år!!!

"...och över alltihopa lyser moder sol..."

Samtidigt som kalkningen upphandlades och entreprenör antogs (det blev LANTMÄNNEN/Tore Olofsson), vändades kommunens fäder och mödrar över vår ansökan om bidrag på "högst 20 000:-". Vi var inne i april men vädret var ännu så pass kyligt att vi skulle få dispens av vägverket för de tunga transporterna bara det inte dröjde för länge mde bidragsbeskedet.

Äntligen byggd av vägen

Delen Yttersjö-Degersjö 4,8 km. Första sammanträdet om en ny väg ägde rum 1928. Hölls hos Anton Bergström.

Fritids

Vid Bjensjöns ljuva strand ligger vårt Dagis SOLGLÄNTAN (Göstas Loge).

Där fylls dagen av mycket lek, stöj och glam.

Vi är 4 stycken inkl kokerskan som arbetar med 14 barn i åldrarna 1,5-5,0 år.

Innehållet i vår verksamhet kan variera, men tonvikten ligger på skapande som musik, drama och teater samt målning. Vi följer även naturens växlingar, d v s vi är mycket i skog och mark.

Dagisgruppen är indelad i tre

FORTS SISTA SIDAN

På morgonen den 13 april beslöt kommunstyrelsens arbetsutskott efter moget övervägande att åter överlämna saken till miljövårds-

YTTERSJÖ SIM- SKOLA

Vecka 26,
27 och 28.

Upprop kl 9,
badplatsen.

Ett ord från Yttersjö fritidsförening

Vår förening jobbar med en del projekt som exempelvis simskola, skidutflykt till Vindeln m m. Sedan ligger vi bakom majeld, midsommarfirande, och höstfest, relativt små projekt. Det stora arbetet ligger sedan ett och ett halvt år i holken. Vi har gjort vissa framsteg där men vi orkar inte ro hem det ekonomiskt i dagens läge. Hoppas på större intresse från byarna och att vi kan få till stånd våran lilla lokal så att vi gemensamt kan dra igång aktiviteter för våra barn.

Om någon är intresserad av att ha någon sommaraktivitet - hör gärna av Er.

Hälsningar
ANDERS VESTERLUND
Ordförande

nämnden, vilka i sin tur på kvällen den 16 april meddelade att man beslutat anslå 12 000 kronor. Men då var det för sent, både att få dispens för vägen och för isens bärlighet, så nu får vi vänta på nästa istid! Nu har vi i alla fall både ett avtal om kalkningen och klara beslut om både statligt och kommunalt bidrag som nästan täcker kostnaderna!

...då vaknade storabbarn...

Den 24 april hade vi upplåtit Bjensjön till en pimpeltävling. Ett 70-tal ivriga pimplare perforerade hastigt och lustigt istäcket och väckte liv i de halvslumrande abborrarna som tydligen nappade nsät intill hysteriskt. På några timmar hade man dragit upp 130 kg!

Segraren hade över 6 kg, varav ett exemplar på 1,2 kg! Dessutom togs ett stort antal borrar i kalibern 5-7 hg.

Det händer alltså sajor i och på Bjensjön och mer kan göras, men allt kostar pengar (utom våra egna insatser förstås). Nu vill jag därför vädja till alla Er som bor omkring sjön att lösa årskort med gästtillägg. Det kostar fortfarande bara 80:- och då får Du fiska med handredskap så mycket Du och Dina gäster orkar udner hela 1993! Då bidrar Du till våra möjligheter att fortsätta med aktiva insatser för ett bra fiske i Bjensjön!

Trevlig sommar!
Bjensjö i juni 1993
BJENSJÖNS FISKE-
VÅRDSOMRÅDE
Sven Eriksson
Ordförande

Sommarens motionstest Bjensjön Runt 12 km

eller 5 km; är öppet för alla motionärer, från elitlöpare till de som tar sig en långpromenad.

VÄLKOMMEN SÖNDAGEN DEN 1
AUGUSTI

SAXAT UR BOKEN
VÄSTERBOTTEN 1956

GUNNAR FORSELL:

STUVERI - EN BINÄRING TILL JORDBRUKET

EN TRADITION I »YTTERSJÖOMRÅDET»
I UMEÅ SOCKEN

Ett studium av stuveriverksamheten i Umeå inre hamn klarlägger en del intressanta förhållanden. Märkligt framstår bl. a., att stuveriarbetarna åtminstone under sista halvsekle nästan uteslutande rekryterats från byn Yttersjö med omnejd i Umeå landskommun. (Se kartorna sid. 107 o. 115.) Stuveriarbetarna går därför allmänt under benämningen »Yttersjöarna». De flesta av dem är hemmansägare eller hemmansägaresöner, vilket framgår av följande tablå över de fast anställda stuveriarbetarnas »yrkesbeteckningar» år 1955:

	Hemmansäg.	Hemmansäg. söner.	Arbetare ¹⁾	Summa
A-kåren (ordinarie)	9	1	3	13
B- „ (extra ordinarie)	5	6	—	11
Summa	14	7	3	24

Före år 1920 fanns bland stuveriarbetarna endast jordbrukare och jordbrukaresöner.

Jordbrukarna får, för att kunna arbeta med stuveri, sköta sin jord på kvällarna eller på fridagar, som bereds dem, då inga båtar finns tillgängliga för lossning. Stuveriarbetet har blivit något av en huvudsysselsättning för »Yttersjöarna».

¹⁾ Sysllar med annat grovarbete än jordbruksarbete.

medan jordbruket allt mer fått vika tillbaka. Var skall man nu finna en förklaring till denna för jordbruket ogynnsamma utveckling? Ett citat ur en av professor John Frödins skrifter¹⁾ ger kanske en ledtråd. Han skriver: »Jordbrukets, vår gamla modernäring, läge är som bekant i våra dagar bekymmersamt. Bristen på nödvändig arbetskraft och flykten till andra näringar har blivit så kännbar, att jordbruket i stora delar av vårt land nedsjunkit till rangen av binäring. Det är därför ej förvånande, om man börjar fråga sig, huruvida dess iråkade misär delvis bottnar i tidigare faser i näringens utveckling.»

I det följande vill jag först utreda orsaken till jordbrukets »misär» i »Yttersjöområdet»²⁾, varpå följer en redogörelse för stuveriet i Umeå inre hamn och de delvis speciella förhållanden, som där råder.

Allmän orientering om Yttersjöområdets jordbruk och skogsbruk.

Vid 1900-talets början rekryterades de flesta stuveriarbetarna från byn Yttersjö. Jorden vid Bjensjön består av grusig och sandig morän och även av en del myrmarker³⁾. De, som var bosatta vid sjön, hade föga tillgång på odlingsbar jord och de flesta hade ganska obetydliga åkerarealer. Ett par kor fanns väl i ladugården, men inte på långt när alla bönder ägde häst. Jordbruket kunde inte ge de stora familjerna en draglig inkomst. Vid Kasamark, Holmnäs och Bösta förekommer emellertid jordar med firmo och mjåla⁴⁾. Här har Yttersjöbönderna genom köp utökat sina ägor, och nu för tiden har många bönder åkerarealer på 5—10 ha och skogsskiften på 20—30 ha, d. v. s. hemman, som tillhör den storleksgrupp, som är mest vanlig i Västerbottens kustland⁴⁾. Men åtskilliga jordbruk med 2—5 ha åker och obetydlig skogsareal finns

¹⁾ Meddelanden från Geografiska institutionen i Uppsala 1945.
²⁾ Yttersjöområdets läge framgår av kartan sid. 107.
³⁾ Granlund: Jordartskarta över Västerbotten.
⁴⁾ Jordbruksräkningen 1944.

fortfarande. Hur har då en del av traktens jordbrukare lyckats utöka sina arealer? Förklaringen ligger däri, att inom området, särskilt i Innerkasamarks by, har åtskilliga andra byar i Umeå landskommun under 1800-talet haft betydande utägor (s. k. »urfjäll»). Dessa byar ligger på upp till ett par mils avstånd från Innerkasamark. När bönderna från dessa avlägsna byar skulle skörda på »urfjällen», bodde de oftast i slåtterstugor, om arbetet tog flera dagar i anspråk.

Det mesta av utjordarna har så småningom sålts till traktens bönder¹⁾. Trots denna utökning ger jordbruken dock ej någon vidare avkastning. Jorden är nämligen synnerligen uppstyckad. Bönderna har ofta jord på 4—5 olika ställen och avståndet mellan skiftena är stort. Somliga åkrar har en längd av 250—300 m. medan bredden endast är 10—15 m. Dessa förhållanden påverkar jordbruket ogynnsamt. Det försvårar och fördyrar, maskiner kan ej användas överallt, och det blir svårt med en förnuftig växtodling²⁾.

Skogsägorna inom »Yttersjöområdet» är liksom åkern mycket söndersplittrade, och skogsbeståndet var åtminstone i slutet av 1800-talet mycket dåligt. Hävde-förteckningarna vid laga skiftet avslöjar detta. Om Innerkasamark, som hade laga skifte 1861—63 heter det: »Åkern är frostaktig, ängarna goda, skogen så gott som avbrukad. De som bo i byarna hävda jorden försvarligt. Uthysmännens ägor äro i hög grad vanhävade.» Liksom i Yttersjö, som lagaskiftades 1896, var en stor del av skogen dessförinnan samfällad. De bönder, som då hade hästar, tog ofta för sig ordentligt av skogen. Det hände t. o. m. att träd fälldes och barkades, varefter stora lass bark kördes till Umeå och såldes till garvning³⁾, medan det inte alltid var så noga med själva träet. De bönder från andra byar, som sålt skogsmark till Yttersjöområdets bönder, har även bidragit till att sänka dennas värde. Innan skiftena

¹⁾ Taxeringslängden.

²⁾ Jordbrukskonsulent Ekström.

³⁾ F. d. stuveriarbetaren E. A. Bergström.

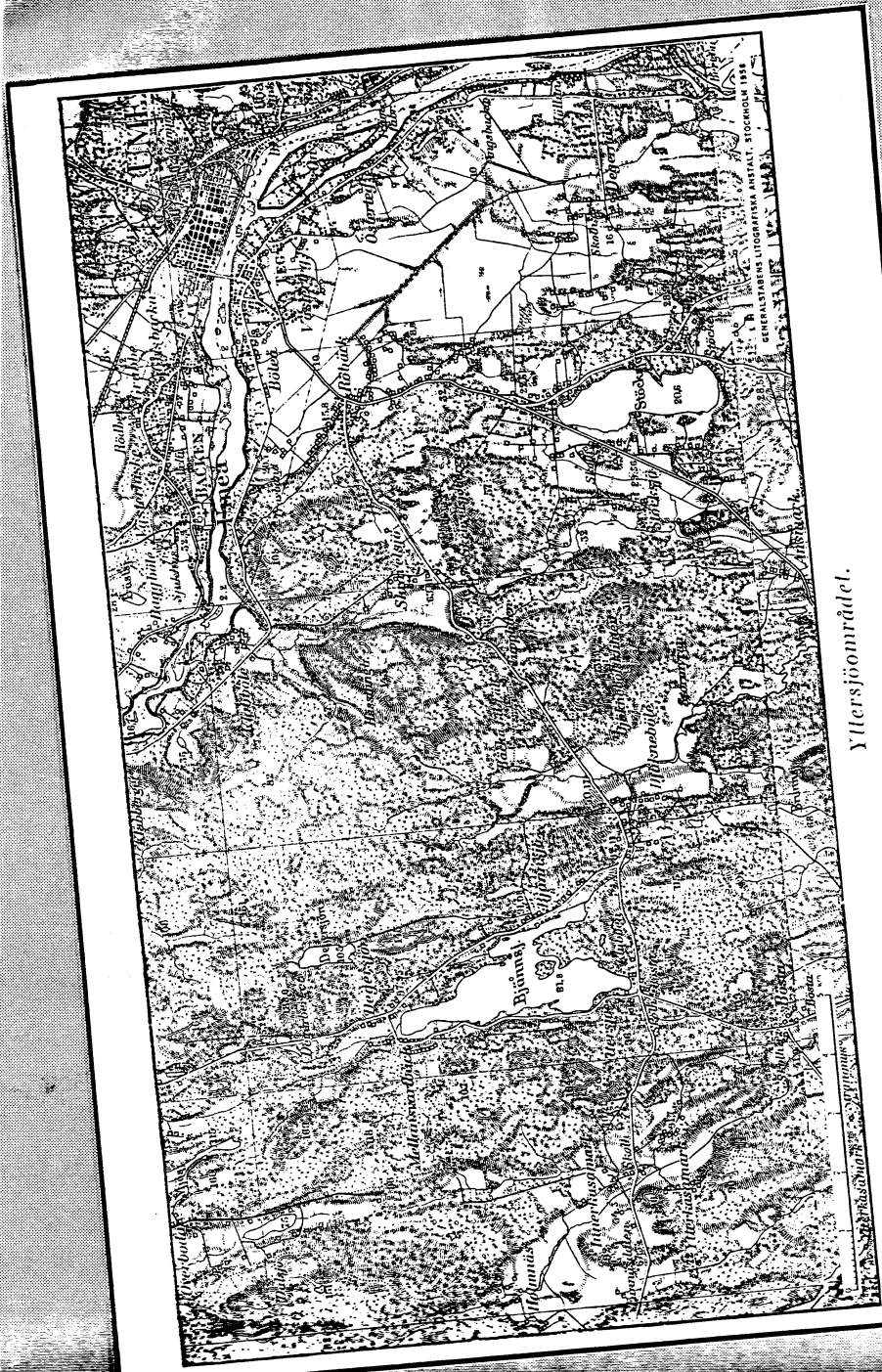
byte ägare, gjordes ofta alltför kraftiga virkesuttag. Det finns faktiskt en möjlighet, att impulserna till denna skogsskövling kommit från den i detta sammanhang riksbekanta byn Baggböle i Umeå socken. (Kaitan sid. 111). Baggböles grannbyar Kåddis och Klabböle hade en del mark inom Yttersjöområdet och baggbölebornas »skogsbruk», var nog icke obekant för kåddisborna och klabböleborna, som kanske ville pröva »baggböleriet» på sina utmarker. Skogslagstiftningen har bidragit till att förbättra skogarna, och fastän nu många av skiftena har vacker och utvecklingsbar skog, så har skogen under 1900-talet i många fall knappt givit husbehovsved och inte erbjudit sina ägare några rikligare arbetstillfällen.

Stuveriet såsom binäring.

Vad är det då, som kommit »Yttersjöarna» att söka sig till kajarbetena, trots att dessa pågår under jordbrukets brådaste tid? De dåliga arbetstillfällena i skogen, brukningsdelarnas ursprungligen ringa storlek liksom jordbrukets svårigheter f. ö., som nedbringat lönsamheten, har redan antytt. Det gäller för bönderna att skaffa sig en lönande bisysselsättning. Hur »Yttersjöarna» kommit i beröring med stuveriet torde vara ganska svårt att härleda. Kanske gick det så till att en bondson tog anställning som dräng hos någon köpman. När denne så fick in en båtlast, kanske drängen gav det uppslaget, att arbetskraft fanns att påräkna i hans hemby. För detta talar det förhållandet att en del bybor varit handelsdrängar under 1800-talet^{1) 2)}, samt även, att stuveriarbetarna vid sekelskiftet, de gånger då det var gott om arbete, ofta härbärgerades i köpmännens drängkammare. Härur kan man kanske utläsa ett samband: handelsdräng-stuveriarbetare. Hur länge »Yttersjöarna» sysslat med stuveriarbete är svårt att säga. De nu levande stuveriarbetarna, som var verksamma i

¹⁾ F. d. stuveriarbetaren Karl Nordström.

²⁾ Under 1800-talet ägde ofta förmögna borgare egna fartyg (och behövde tjänare för lossning av fartygen). Enl. Stecksén, Umeå stads historia sid. 327.

Yttersjöområdet.

början av 1900-talet, hade alla tidigare sina fäder sysselsatta med detta arbete. Om en jämförelse göres mellan lönerna vid stuveriet och andra för bönderna som binäring tänkbara näringsfång framstår stuveriet som genomgående mycket välavlönat.

Jämförelse av timpenning i kronor inom olika yrken, inklusive övertid, naturaförmåner o. d. under vissa år.

Källa: Lönestat. årsbok. Skogsarbetarlönerna har erhållits genom att dividera daglönerna med 8.

	Skogsarbetare med häst	Huggare	Lastning och Lossning	Byggnads- och anläggningsarbeten	Väg och vatten	Husbyggnad
1930	1,22	0,65	1,92	1,62	1,82	2,09
1935	1,13	0,62	1,97	1,53	1,29	1,67
1940	2,18	1,12	2,15	1,84	1,69	1,91
1945	3,33	1,72	2,90	2,60	2,97	2,67
1952	6,64	3,95	4,87	5,38	5,45	5,27

År 1900 betalades vid stuveriet en timpenning av 25 öre, medan träarbete i Umeåområdet betalades med 15 öre/tim¹). Många år torde dessutom lönesituationen ha varit gynnsammare för »Yttersjöarna» än ovanstående tabell visar, då de ofta själva åtog sig ackordsarbeten som ett kooperativt arbetslag, och även därigenom att det ofta varit svårt att skaffa dusade arbetskraft till Umeåhamnen på grund av den begränsade arbetssäsongen. De ev. arbetslösa, som anmält sig, har ofta inte orkat med det tunga arbetet, varför »Yttersjöarna» kunnat hålla priserna uppe ganska väl²). Kristiden i början på 1930-talet påverkade väl i någon mån löneförhållandena. »Yttersjöarna» höll emellertid kvar sitt grepp om stuveriet, även om det ibland närapå kom till handgripligheter när det gällde att försvara sig mot arbetslösa, som ville göra slut på hegemonin.

Stuveriet ger även bättre möjligheter än många andra näringsfång att vid sidan om sköta jordbruket. Protokollsanteckning finns på, att arbetsgivarna i största utsträckning

¹) F. d. stuveriarbetaren Karl Nordström.
²) Kommissionären Hj. Granberg.

skall ta hänsyn till jordbrukarna under den brådaste skördetiden, genom att permission då lättare kan beviljas, om ersättare anskaffas. Eljest säger avtalet: »Ordinarie och extra ordinarie arbetare skola stå till arbetsgivarens förfogande». Ledighet från annat arbete, t. ex. byggnadsarbete, torde icke kunna erhållas i lika stor utsträckning.

Stuveriets fördelar som binäring kan dock ej överskugga nackdelarna. Vid bråda tider på kajen fordrar arbetsgivarna, att de ordinarie och extraordinarie arbetarna skall ställa sig till förfogande. Jordbruksarbetet får vänta. Höet får många gånger sitta så länge i hässjorna, att kvaliteten blir sämre, kornet får vänta på skördaren, och frosten kanske nyper till. Utbytet från jordbruket minskar. Svårigheterna att bärga skörden var mindre i början på 1900-talet. Då tog bondehustrun tillsammans med barnen hand om skörden, medan maken arbetade på kajen. Inom de flesta av traktens gårdar fanns då 5—10 barn, ibland flera, som vid tidiga år sattes i arbete. Nu finns i samma gårdar en ny generation, barnantalet vanligast 1—3. Med den sjunkande nativiteten har följt en avgjord försämring för traktens jordbruk. Det mesta av arbetet vid slätter och skörd hinner bonden-stuveriarbetaren själv ej med. Han blir tvungen att anlita traktorhjälp i stor utsträckning.

»Underhållsarbetena», t. ex. dikning och gödsling, hinns ej heller med i någon större utsträckning. Åkrarnas beskaffenhet blir allt sämre, och på avsides liggande ställen börjar skogen erövra tillbaka mark, som förfäder med svett och möda röjt. Såsom tidigare antytts har bönderna från avlägsna byar i stor utsträckning sålt sina urfjällsägor till Yttersjöområdets bönder, då de ej kunnat hålla dem i god hävd. Dessa marker har ofta betingat rätt låga priser. De nuvarande ägarna har emellertid inte vid sidan av kajarbetet och annat extra arbete haft möjlighet att sätta dem i stånd, och förfallet har ökat. På vissa, lyckligtvis begränsade ägor, har ibland gräset på flera år inte slagits och där har skapats ett tillhåll för »gräsmasken», troligen en måttfjärilslarv, som på senare

år gjort stor skada på åkrarna. Många jordbrukare, som tämligen väl sköter sin jord, men som har skiften, som gränsar till dessa gamla vallar, har tillfogats stor skada.

Även för skogsbruket har böndernas arbete vid kajen medfört vissa svårigheter. Inom Yttersjöområdet är det mycket svårt att skaffa folk till skogsvårdande uppgifter, enär skogsarbetet ej på långt när kan erbjuda lika stora dagsförtjänster som stuveriet¹).

Antalet husdjur har även sjunkit. Skötseln av dessa har i regel varit hustruns och barnens sak. Men då barnantalet gått ned, och staden blivit alltmer lockande för landsbygdens ungdom, har bondehustrun blivit ställd alltmer ensam med sina sysslor. Mjölmaskiner har skaffats till en del jordbruk för att underlätta hustruns arbete. Men en ny generation kommer. Den äldre generationens hårt arbetande bondehustru får en efterträdare, som kräver en bättre ställning med mindre »slit och släp». Husdjursantalet kommer allt mer att sjunka. Bland »Yttersjöarna» har tre kreaturslösa jordbruk. I två av dessa fall gör sjukdom, att hustrun ej klarar av ladugårdsarbete. Övrigas antal kor är mellan 2—8. F. ö. håller sig »Yttersjöarna» i regel med en häst, några grisar och några höns. Det relativt höga antalet hemmavarande hemmansägaresöner (7) bland stuveriarbetarna torde innebära en styrka för jordbruket. Stuveriet ger nämligen en inkomst, tillräcklig för att få jordbrukarsönerna att stanna hemma och vänta på att så småningom bli egna jordägare. Deras arbetsinsats i jordbruket är mycket värdefull.

Medelinkomsten från stuveriet för de fast anställda stuveriarbetarna ligger mellan²) 5000 och 6000 kr/år. Detta torde utgöra drygt hälften av deras bruttointkomster. Under vintern går de jordägande stuveriarbetarna mest hemma vid sin gård och pysslar, ordnar med husbehovsved o. d. Ungefär en månad varje år sysselsätter sig flertalet med arbete i skog. De icke jordägande stuveriarbetarna och de med kreaturslösa

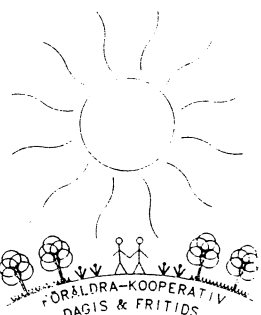
¹) Länsskogvaktare Ulfbjelm.
²) Umeå stuveri AB.

Fortsättning följer 1994.

Hur fungerar Solgläntans föräldrakooperativ?

Vi har anställd personal på dagis och fritids som sköter den barnpedagogiska verksamheten efter riktlinjer som föräldrar och personal utarbetat tillsammans. Familjerna arbetar också inom barngruppen, för 70 timmar/år om man har dagisbarn, har man endast fritidsbarn blir det 45 tim/år. Dessa insatser

görs t ex när personalen har planeringsdagar, vid sjukdom och vid ledigheter.

Den övriga driften av kooperativet ansvarar familjerna helt för. Det innebär att det bland familjerna bl a måste finnas personer som sköter ekonomin, är ansvariga för personalens löner, sköter kontakten bland personalen, samt ett antal

andra ansvarsområden av varierande svårighetsgrad.

Nu kanske ni tycker att det här verkar svårt. Som ni läste i inledningen så var vi också nybörjare en gång i tiden. Kunnandet har kommit efter hand, därför finns det i dag ett antal kunniga personer inom kooperativet som man alltid kan vända sig till om man har frågor.

En förutsättning för att kooperativet skall leva vidare är att nya familjer också känner sitt ansvar och är villiga att lära sig något ansvarsområde. Medlemskap i vårt kooperativ kräver att ni har en sådan vilja.

På köpet får ni då också **unika möjligheter** som;

- att få arbeta inom den barngrupp där dina egna barn tillbringar sin tid,
- att kunna påverka sin egen barnomsorg när det gäller inriktning på verksamhet m m.

Många fler fördelar kan radas upp!

Ni är välkomna att ställa ert barn i vår kö, eller ställa frågor angående verksamheten. Vänd er till; Ingrid Wiktorsson, 14 71 07, Margareta Ekbäck, 14 74 23 eller någon annan som ni känner inom kooperativet.

"Aldrig mer Myresjöhus"

Det är namnet på vårt lag i -93 års brännbollsyra. Namnet kan tolkas som det vill, vi har nog alla olika relationer till Myresjöhus. Bra och dåliga.

Myresjöområdet har nu funnits i 6 år och mycket har hänt och kommer att hända. Nu sist har vi fått upp en fartbegränsningsskylt som visar gränsen till 30 km. Det är bra, vi ska vara rädda om varandra.

Viktigt att veta är att fartbegränsningen gäller cyklister, mopedister, skotrar, trampcyklar, motionärer, hästar, älgkor och annat rörligt efter gatan.

Myresjöområdet har asfalt på våra gator. Vi ser samtliga fram emot när vägen vid sjön blir asfalterad. Då det nu bor ca 40 barn och ungdomar i området så har många "guppat" sittande eller liggande i barnvagnen.

Vi på Myresjöområdet bor här i Yttersjö, inte bar bor utan är aktiva och verksamma på många håll. Vi har duktiga kommunala dagmammor som tar hand om många barn härifrån byn och utanför. Andra föräldrar är med och driver ett föräldrakooperativt dagis och fritids, som för övrigt firade 5-årsjubileum i mars månad. Här i området finns en vägförening som försöker tillgodose de boendes intressen, såsom vägdiiken och gungpark. I vårt område bor även ordföranden i Yttersjö fritidsförening. Sen finns det flera som aktivt deltar i POLLUX-verksamheter i Kasamark, discogymna, pingis, badminton m m.

Ungdomarna besöker Djäknegården och de yngre Stor & Liten i Missionshuset. En del ägnar sig åt fiske i Bjensjön och andra åt jakt i skogen eller bil-race efter tillåtna vägar. Så det sjuder av aktiva människor på området.

Då villorna byggdes i etapper blev området naturligt indelat i 3 delar. Dom där uppe, dom där nere o s v. Vad som är riktigt vet jag inte men enklast är dom på Olsvägen, dom på Stengärdesvägen och dom där nere närmast sjön. Vår indelning är främst till för festordningen.

Vi samlas alltid en sommarafton för lekar och samkväm och turas då om att hålla i arrangemangen. Första festen ordnade Olsvägen. Vi satt på en dammig sandgrusväg, dukade upp på lånade trä möbler. Grillade, skrattade, skålade och åt tårter. Allt var dammigt och alla finklädda barn blev skitiga. Förra sommaren satt vi i vår egen lekpark med

GÖSTA'S ÅKERI FYLLER 40 ÅR I ÅR!

1953 övertog Gösta Långström sitt åkeri från brodern Kjell och den första taxibilen blev en KAISER -52.

Därefter har det blivit ett antal bilmärken under åren, bl a Chevrolet årg 54 och 56, 7-sitsiga Ford, Opel Kapitän årg 59 och 60.

Därefter har fordonsparken mest bestått av Mercedes som visat sig vara ett driftsäkert märke. Flera av bilarna har rullat mer än 50 000 mil på vägar som inte varit av bästa märke, bl a Runt Bjensjön!

Bussparken har bestått av FORD - SCANIA - MERCEDES och SETRA som i dag utgör Gösta och Alvys huvudsakliga sysselsättning.

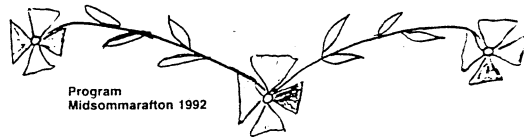
FRITIDS... FORTS FRÅN SIDAN 1

små "temagrupper" där vi arbetar runt ett visst ämne utifrån barnens ålder.

Utöver vår dagliga verksamhet har vi haft ett visst samarbete med dagmammorna och förskolan där vi gemensamt haft spöktfest, trollfest och sett dockteater vid Solgläntan.

Alla har vi en viktig roll, att ta hand om våra små troll. Gammal som ung, hälsa gärna på, så får ni se hur det kan gå. Öppna dörrar, öppna armar, se hur de små oss charmar".
EVA EDVINSSON

VISAN:
Kvistegubben borti svängen
han har hönorna i sängen
han har tuppen inomhus.
"Har han tuppen inomhus?"
Ja han har tuppen inomhus
och han bjuder oss på snus.

Program
Midsommarafton 1992

MIDSOMMAR- FIRANDE LEK PARKEN

KL 9.00 KLÄDER VI MIDSOMMARSTÄNGEN

KL 11.15 GÅR DEN LÖVADE SKRINDAN FRÅN FAHLGREN'S TILL LEK PARKEN.

KL 12.00 RESER VI MIDSOMMARSTÄNGEN.

SEDVANLIGA AKTIVITETER.

LOTTERIER.

FIKA.

KL 14.00 BRÄNNBOLLS-TURNERING.

VÄLKOMMEN

grönt gräs och fina hopsamlade trädgårdsmöbler. Vi åt, drack, sjöng, dansade och lekte. Barnen blev återigen skitiga, men vad gör det då alla hus är utrustade med tvättmaskin. En del är redan inne på sin 2:a tvättmaskin.

Till sist vill jag berätta att vi har party-rekord på området och då menar jag inte fest-partyt utan säljar-partyt. Grannfruarna går med jämna steg med plånboken i handen åt Stengärdesvägen. Där händer det. Bomull, Rosen, ull, plast, Super 10, klädesparty - ett fantastiskt sätt att träffas. Männen i området träffas under andra förhållanden med eller utan plånbok. Och vilket sätt som är bättre vill inte jag avgöra.

Slutligen vill jag poängtera att Nybyn har alltid vunnit i Brännboll men i år är vi vältränade så segern blir förstås vår - i år.

Yttersjö
byålderman
DAVID BERGSTRÖM

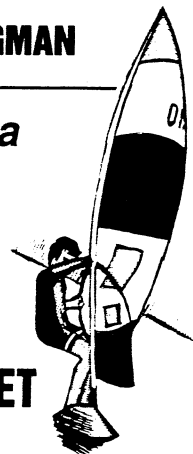
Sekreterare
IVAN BOSTRÖM

Kassör
ANN-SOFIE ENGMAN

För tillfälliga
besökare

**SURFING
BÅTPLATS
vid
MYROMRÅDET**

(Ljunglöfs kurva)

Vi träffs kl 21.00 på
INGES LOGE

KL 20.30 GÅR TRAKTORN MED LÖVADE SKRINDA TILL INGES LOGE.